

Fresker i mit Atelier og i fri Luft paa Landet, altsaa ikke i en stor Bys forurenede Luft, og disse Fresker stode uforandrede ude Aar paa Aar i Sol, Regn og Frost, var jeg af den Formening, at den kulsyrebehandlede Freske overhovedet stod sig under aaben Himmel. Men heri blev jeg dog skuffet, idet nogle Prøver, som jeg havde udført i København i fri Luft, viste sig uholdbare. Til ny Undersøgelser og Forsøg havde jeg da den Glæde, at Regering og Rigsdag paa Finansloven bevilgede en 3aarig Understøttelse til Kemikeren Dr. phil. Jul. Petersen og mig, saa at vi i Forening kunde fortsætte Arbejdet. Jeg fik saaledes den faguddannede kemiske Støtte, som jeg længe havde savnet. Der var ydret Tvivl om, hvorvidt Kulsyrebehandlingen trængte længere ind i Mørtelen end lige i Overfladen; ja, der var endog fremsat den Formodning, at den kunstige Hærdning af Overfladen vilde forhindre Luftens Kulsyre i at trænge ind i Mørtelens dybere liggende Lag. Af Dr. Petersens Eksperimenter og Analyser (se de kemiske Undersøgelser) fremgaar det, at Kulsyren trænger til Bunds og afhærdner Mørtlen helt igennem, hvad enten man kunstigt hærder helt eller kun Overfladen, og lader Naturen besørge Resten. Men for at fremskynde en Hærdning af de dybest liggende Lag (i Grovpudsen) gjorde vi Forsøg med et indblandet Kiselguhr i den. Disse Forsøg viste sig da ogsaa at være en Forbedring, idet Dannelsen af kiselur Kalk ogsaa er en i Vand uopløselig Dannelse. Idet den kiselure Dannelse foregaar indefra og den kulsure udefra, bliver Mørtlen lettere gennemhærdet. Men som de kemiske Undersøgelser vise, indeholder Luften i en By i Forhold til den rene Luft paa Landet store Mængder Svovlsyring, som hovedsagelig skyldes dens Forurening med Kulrøg og Gas; og denne Svovlsyring virker skadeligt, opløsende paa Fresken. Da der imidlertid kun i eet Tilfælde af tusinde bliver Tale om Freskomalerier i fri Luft i Forhold til indvendig Udsmykning af Bygninger, er denne Ulempe ikke saa betydningsfuld. Forsøg paa Fremstilling af Kalkmørtel, som kan modstaa Svovlsyringens Virkning, ere paabegyndte. Om de øvrige kemiske Undersøgelser og Resultater, de interessante Frysningforsøg o. l., henviser jeg til Dr. Petersens Undersøgelser. I det følgende skal jeg da beskrive den Freskoteknik, som jeg benytter.

Oscar Matthiesens Fresko-Metode.

For at udføre et Freskomaleri teknisk godt maa man arbejde solidt og hurtigt fra Begyndelsen til Enden. Man maa først undersøge den Mur, paa hvilken man skal arbejde, og skaffe sig Kundskab om, hvilket Materiale den er opført med. Eksempelvis skal jeg anføre, at der i samme Værelse paa de freskomalede grønne Vægge hændte det, at de tre Vægge under Optørringen bléve fuldstændig overtrukne med store Skjolder af det i daglig Tale saakaldte Mur-Salpeter, medens den fjerde Væg var ganske fri derfor, uagtet de Materialer, som jeg havde anvendt, Grovpuds, Finpuds osv., vare ensartede for alle Vægges Vedkommende. Den gode Væg var udført paa Træskillerum, de andre paa Murværk. Den kemiske Undersøgelse viste, at det saakaldte Mursalpeter var Soda, sandsynligvis hidrørende fra, at Muren var opmuret med Strandsand, som ikke var udvasket, og som indeholder Salt. At det ikke fandtes paa den fjerde Væg, hvor mine Materialer alene vare anvendte, beviser, at disse vare rene, udvaskede, og saaledes fri for Salt. Kan man ikke skaffe sig Kundskab om Materialerne i den Mur, man skal bemale med Fresko, eller er man overtydet om, at mulig baade Sten og Mørtel, som den er muret med, indeholder Urenheder, gør man bedst i at lade hele Muren asfaltere, forinden man paafører Grovpudsen. Men det maa da paases, at Asfalteringen er udført nøjagtigt uden Huller, thi Urenheder i Muren ville ufravigeligt søge ud gennem Hullerne og paa disse Steder forandre eller ødelægge Farven. Før Asfalteringen foretages, er det nødvendigt at afvadske Muren eller i det mindste afbørste den for at fjerne det Støv, som altid lægger sig, og som vil hindre Asfalten i at binde fast paa Muren. Det samme gælder den asfalterede Murflade, før Grovpudsen paaføres. Det er nu af stor Vigtighed, at Materialerne til Pudslagene ere rene og velblandede.

Kalken skal være godt læsket, saa den ikke indeholder smaa ulæskede Gryn, thi disse ville ufravigelig efterlæske i Muren og sprænge Pudsen i Stykker. Den reneste Kalk er Marmorkalk, læsket af brændt Marmor. Men af danske Kalksorter er Saltholmskalken god, ligesaa Frederiksholm Kalk. Man bør altid bruge et skarpt Tilslag til Kalken, skarpt Sand og Grus, da disse Korn have saa mange flere